

ΤΟΥ **Δημήτρη Γρηγορόπουλου**

Σήμα κινδύνου εξέπεμψε μέσω της Καθημερινής (6/3) ο πρόεδρος του ΣΕΒ Θ. Φέσσας, μετά τις πρόσφατες επαφές που είχε στις Βρυξέλλες με κορυφαίους εκπροσώπους της Κομισιόν. Στο κλίμα της κινδυνολογίας και της άνευ όρων συμμόρφωσης στα κελεύσματα των επικυρίαρχων συμμάχων της ελληνικής αστικής τάξης κάλεσε με δραματικούς τόνους την κυβέρνηση αλλά και το πολιτικό σύστημα να εγκαταλείψουν τους τακτικισμούς, για να κλείσει άμεσα η αξιολόγηση, καθώς η Ελλάδα ζει την «τέλεια καταιγίδα».

Τη «στρατηγική στο τιμόνι» λοιπόν επιθυμεί ο πρόεδρος του ΣΕΒ, δηλαδή την ολοκληρωμένη, συνεπή και έγκαιρη εφαρμογή του τρίτου προγράμματος (μνημονίου) και την παραίτηση της κυβέρνησης από μικροαντιστάσεις και χρονικές μεταθέσεις, αλλά και την ολοκληρωτική συναίνεση της αντιπολίτευσης στην εθνική πολιτική. Εγκαλεί ο κ. πρόεδρος το κυβερνών και τα αντιπολιτευόμενα κόμματα για προτεραιότητα των μικροκομματικών συμφερόντων τους και τα νουθετεί να επιδείξουν πνεύμα ευθύνης προ της επικρεμάμενης καταστροφής. Βεβαίως, εθνικό συμφέρον ονοματίζει, κατά την πάγια αρχή και λογική της αστικής τάξης, το συμφέρον της τάξης του και καλεί το αστικό κράτος και τα αστικά κόμματα ως συλλογικός καπιταλιστής να υπερασπίσουν το συμφέρον της τάξης τους, διεθνικής και εγχώριας, υλοποιώντας χωρίς αναστολές, ένα ανθρωποβόρο μνημόνιο, έστω και με τίμημα την κατάρρευσή τους, αφού στις χώρες που εφαρμόζεται το μνημόνιο κατασπαράσσει και τους «γονείς» του. Η ταύτιση του εθνικού και κοινωνικού συμφέροντος με το αστικό δεν είναι αφηρημένη θεωρητική θέση. Η διαπίστωση προκύπτει ανάγλυφα απ' τα θέματα που ο πρόεδρος του ΣΕΒ θεωρεί ότι πρέπει να προχωρήσουν άμεσα με συμφωνία κυβέρνησης – δανειστών. Τα θέματα αυτά υπηρετούν καίρια συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Συγκεκριμένα, χωρίς χρονοτριβή πρέπει να «λυθούν»: Το ασφαλιστικό, για να διασφαλίζεται η βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών και άρα η «εμπιστοσύνη των αγορών και των επενδυτών στην οικονομία μας».

Είναι αναγκαίος ο εξορθολογισμός της φορολογίας γιατί συντηρούνται οι αδικίες, δεν παράγονται δημόσια έσοδα και δεν δημιουργούνται προϋποθέσεις ανάκαμψης. Σε μια «ουδέτερη» διάλεκτο ο κ. πρόεδρος ουσιαστικά απαιτεί νέα ανακατανομή της φορολογίας εις βάρος των συνήθων υποζυγίων. Πιέζει για περισσότερες και ταχύρρυθμες αποκρατικοποιήσεις, θεωρώντας ότι έτσι θα λυθεί το πρόβλημα των επενδύσεων από ξένα κεφάλαια, που θα συρρεύσουν στο ελληνικό Ελντοράντο. Τέλος, θεωρεί προτεραιότητα την επίλυση των κόκκινων δανείων για την αποκατάσταση της λειτουργίας των τραπεζών και την αναδιάρθρωση της ελληνικής οικονομίας (απορρόφηση υπερχρεωμένων επιχειρήσεων από ξένο ή και ελληνικό κεφάλαιο).

Επιβεβαιώνεται έτσι ότι στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό, το κεφάλαιο δεν αρκείται στη διαμεσολάβηση, αλλά παρεμβαίνει άμεσα στους πολιτικούς θεσμούς (Κομισιόν – κυβέρνηση) για να αυξάνει την κερδοφορία που παρουσιάζει πτωτική τάση, συρρικνώνοντας το γενικό κοινωνικό ρόλο της αστικής πολιτικής και τη σχετική αυτοτέλειά της απ' το κεφάλαιο.

Δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ στις 12/03/2016